

Olyan rossz nélküled
(Köteles István - Lantos Krisztina)

Olyan rossz nélküled,
Emléked itt jár még és végtelen,
Várom, hogy visszatérjen a múlt,
Tudjad, hogy hiányzol nagyon.

Régóta ott élsz már, hol nyugszik a nap,
Csábít a jólét, ami itt nem maradt,
Ez a becsület és a kényszer,
Meg a jövő nélküli élet neked nem kell.

Olyan rossz nélküled,
Emléked itt jár még és végtelen,
Várom, hogy visszatérjen a múlt,
Tudjad, hogy hiányzol nagyon.

Olyan rossz nélküled,
Emléked itt jár még és végtelen,
Várom, hogy visszatérjen a múlt,
Tudjad, hogy hiányzol nagyon.

Hiszem, hogy egyszer mégis visszajössz,
A vér, a föld, a szó minket összeköt.
Szeretném, míg élek,
Addig rájössz te is végre, hol a helyed.

Olyan rossz nélküled,
Emléked itt jár még és végtelen,
Várom, hogy visszatérjen a múlt,
Tudjad, hogy hiányzol nagyon.

Olyan rossz nélküled,
Emléked itt jár még és végtelen,
Várom, hogy visszatérjen a múlt,
Tudjad, hogy hiányzol nagyon.

Régóta ott élsz már, hol nyugszik a nap,
Csábít a jólét, ami itt nem maradt,
Ez a becsület és a kényszer,
Meg a jövő nélküli élet neked nem kell.

Olyan rossz nélküled,
Emléked itt jár még és végtelen,
Várom, hogy visszatérjen a múlt,
Tudjad, hogy hiányzol nagyon.

Olyan rossz nélküled,
Emléked itt jár még és végtelen,
Várom, hogy visszatérjen a múlt,
Tudjad, hogy hiányzol nagyon.